

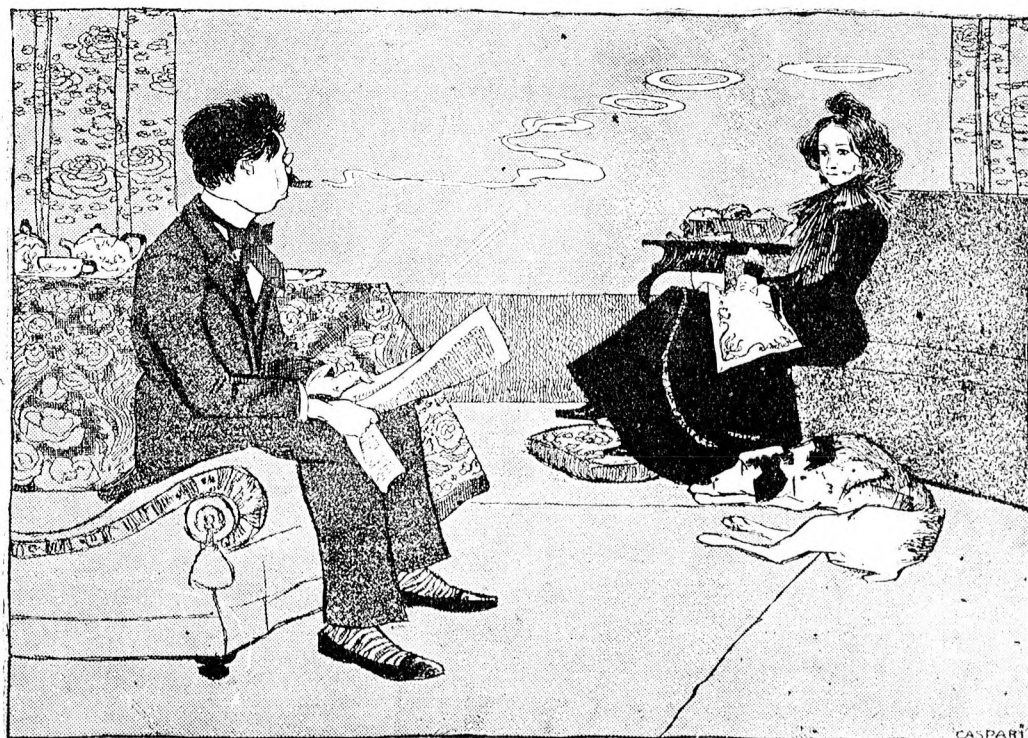


Prim-redactor, proprietar:  
**IUSTIN ARDELEAN.**  
 Redactor responsabil:  
**IOAN IOSIF SCEOPUL.**

Abonamentele se fac,  
 plătindu-se înainte în  
 Oradea-Mare.

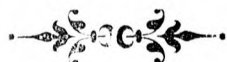
Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.  
 PREȚUL:  
 Pe 1/4 de an 3 coróne  
 Pe 1/3 de an 6 »  
 Pe un an 12 »  
 Pentru România și  
 străinătate, un an 20 fr.

**Dreptare.**



— Veđi așa! Înainte de nuntă î-mi promiteai că din viața noastră conjugală î-mi vei face raț, și-acum nici o haină de mătășă nu vrei să-mi cumperi.

— Eї așa! Dar ce lipsă ai în raț de haine de mătășă?



## FLEACURÎ.

— Schiță. —

Ședeam pe terasa otelului A. Eram o societate de tineri și tinere . . . un pictor mult promișător, un ziarist, un student în matematică, un doctorand în medicină, un candidat de avocat și câte-va domnișore . . .

— Ce sară plăcută — întrerupsă la o vreme cineva tăcerea ce domnia în mijlocul nostru. Fiecare ne gândisem la lucruri de interes mai înalt, ca apoi] — cum s'a întâmplat și acum — să revenim la realitate prin o tocită frază de șablon . . .

— Ca în povești — adausă altul.

Până la cină era încă mult. Î-mi venisă în minte o poveste din copilărie și fiind tăcerea deja întreruptă, î-mi cerui voie s'o spun . . .

Poveste pentru băieți mari!

Începuî în liniștea sării, sub vraja șișăitului melancolic al vântulețului de sară printre crengile copacilor, sub vraja murmurului fântâniî din grădina otelului . . .

— «Și-a fost odată când a fost, că de n'ar fi nu s'ar povesti, a fost odată un om sărac lipit pământului. Tótă bogăția lui era o colibă săracă ciósă. Și-avea sërmanul de el trei fete mândre, știți mândre încât la sóre te puteai uita dar la ele nu și — — —»

— Fleacurî! Staî omul lui Dumneđu! — mă întrerupsă aici pictorul. — Ce vorbești? Dici că avea trei fete mândre și totuși î-l numești sărac? Dar nu-î destulă bogăție trei fete mândre la casă?

Prin întunerecul sării credeam a observa cum domnișóra E. care ședea lângă pictor îi strînge încet mâna.

— Bravo! — î-l aplaudară zimbînd ceîalalți din jur. Era să continu . . .

— Fleacurî! — mă întrerupsă din nou ziaristul. — Auđi numai la el, do'n'le! Ci că avea trei fete și să nu fi fost sărac? Dar unde ai mai vedutađi om care să aibă numai o singură fată și să nu ajungă în vremea cea mai scurtă la sapă de lemn? . . . Ce vreți? Balurile cu multele juvaere și tualete . . .

— Neplătite! adausă din partea sa medicinistul.

Damele începură a se revolta. Domnișóra E. privia în compania pictorului de pe terasă în grădină. Ceî alalți începurăm o discuție vie căreia numai cu mare greu îi puturăm pune sfîrșit . . .

— Eî dar lăsați-mă să-mă continuu povestea . . . «Și-avea dară sërmanul om trei fete mândre, știți mândre, încât la sóre te puteai uita dar la ele nu, și una era mai tînăra decât cealaltă — — —».

— Fleacurî! — mă întrerupsă acum studentul în matematică. — Unde ai studiat matematica?

— În Blaj! — îi răspunsei cu intimidat de multele întrerumperi.

— Eî bine, când vei mai trece vr'odată p'acolo, mergi la profesorul d-tale și-ți cere baniî de didactru. Î-ai plătit înzădar! «Și una era mai tînăra decât cealaltă.» Ba bine că nu! Dar nici atăta nu știî că aniî se numără

înainte? Că progresăm și nu regresăm? Și una era mai bētrână decât cealaltă, omul lui Dumneđu!

— O, astăđi sunteți de nesuferiți — dișe dómna C. o tînăra veduvă. (Gurile rele dișeau că era veduvă înainte d'a se fi măritat.) Î-și făcu o țigaretă și plecându-se spre ziaristul de lângă ea să-î ceară foc, îi șopti ceva la urechie.

— Pentru acest «astăđi» permite-mi se-ți sărut în semn de mulțumită mâna! — îi răspunse studentul în matematică galant.

Servitorul aprinsă o lampă.

— O la noi nu-î obicei să săruți mânil — și dómna C. făcu o mișcare cochetă lăsând să sa audă foșnetul rochiei de mătasă.

— Și dacă n'ar fi, de dragul acesteî mânuțe ar trebui să fie! — îi replică numai decât ziaristul și întărind vorbele prin faptă, îi dusă mânuța — era o mânuță albă și môle, o admirasem diuă premergătoare la un joc de cărți — și-î dusă mânuța albă la gură . . .

— Fleacurî — dișe acum candidatul de avocat, care până aci păstrase «demnitatea tăceriî» — fleacurî! Așa faceți d. vóstre tot'dauna cu damele! Fleacurî! Eú vė dișe numai una, dar bună — —

— La cină! — anunță în acest moment servitorul, quasi ca un adaos la vorbele cand. de avocat, remas uimit de rîsetele nóstre . . .

— Brava, domnule avocat!

Și povestea mea? Am uitat-o de mult!

**O propunere.**

*Sonnenstrahl:* — Pote fi la d-ta sigur, Herr Wollzupfer, că în di când d-ta cununa cu fata mío Retchi io pune la d-ta în Wertheimcassele 30,000 fl.

*Wollzupfer:* — Știî ce, Herr von Sonnenstrahl? Dă la mine mai bine 30,000 fl. și pune la d-ta în Wertheimcassele pi Retchi-leben!

**Drept are.**

— Nu, eú susțin, că cea mai bună căsătorie e căsătoria din iubire.

— Ași, cea mai bună e căsătoria din rațiune.

*Ea* (de 35 ani): O, căsătoria cea mai bună e care se — încheie!

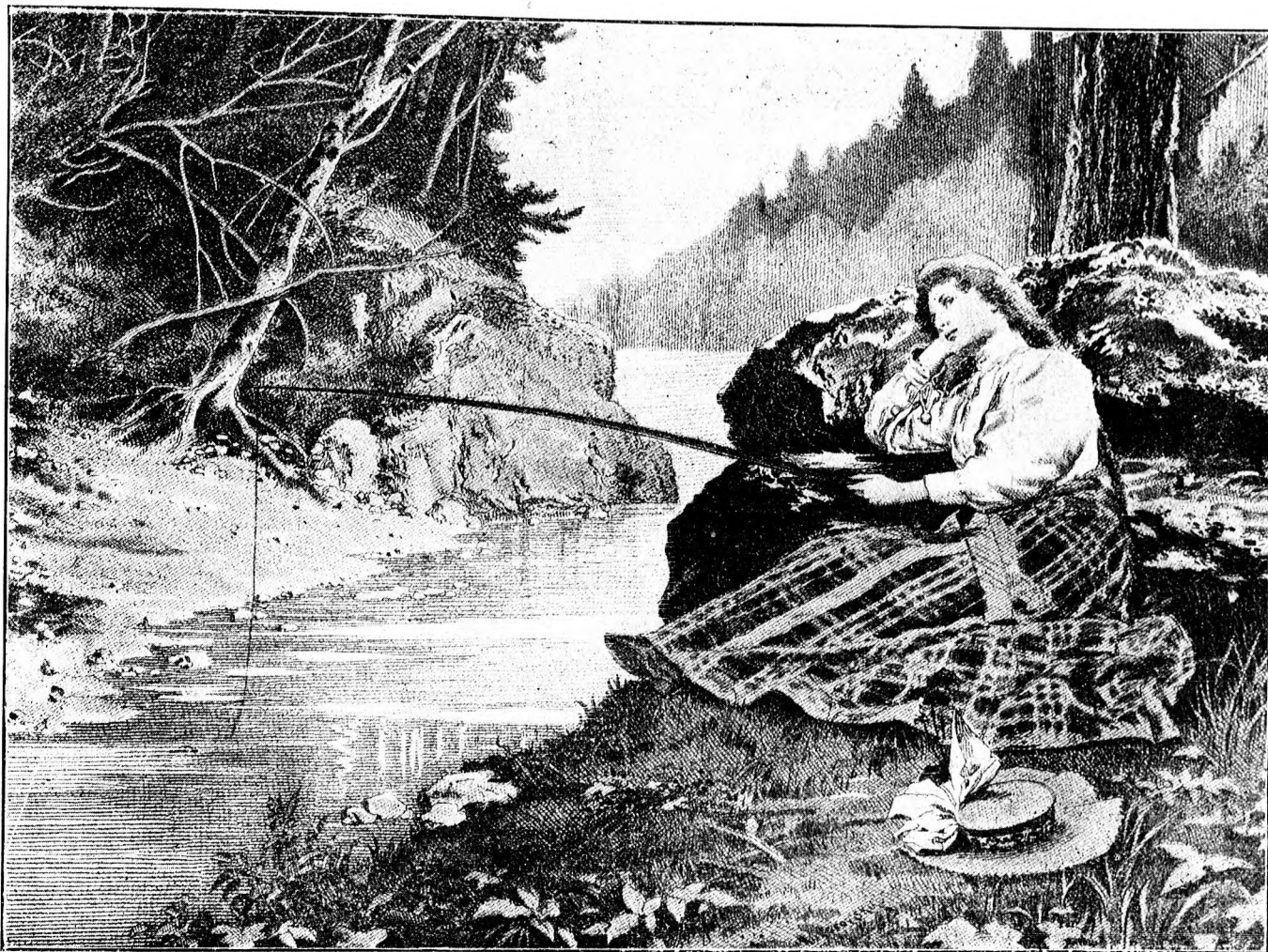
**Drepte.**

*Mușteriu:* -- Prea mult î-mi ceri pentru marfa asta! N'ar fi ertat să mî-o dai așa scump, când eú mă țin de prietiniî d-tale!

*Comerciantul:* — Eî știî, trebuie să câștigăm ceva dela prietiniî nostri, căci dușmaniî nostri și așa nu vin să cumpere la noi!



## Dorința fetei.



— O d'ar înota în apă în loc de pești tot — peștorii!

## Prezență de spirit.

Împăratul german Carol al V-lea avea încredere mare în astrologi (învățați cari vreau să citiască sorta omului din stele). Odată însă se iritasă în contra unui astrolog care îi profetisese ceva neplăceri.

— Ei bine, dacă le știi toate, spune-mi de ce morți vei muri? — îl întrebă împăratul.

— Voi muri de friguri! — îi răspunse astrologul rece.

— Mințești! — se răsti împăratul. — Veți muri numai decât prin ștreang.

Când îl duceau la spânzurătoare astrologul se adresă împăratului și-i dîse flegmatic:

— Maiestate, lasă să mi se pipaie pulsul și vei vedea că am friguri.

Împăratul îi dădu iarăși drumul.

## ISTEȚ.

Un mic băiețel ceru într'o zi dela tatăl său la masă, pe când erau și mai mulți streini de față, o bucată de friptură.

— Nu se cuvine să ceri! — îi dîse acesta. — Trebuie să aștepti totdeauna până ți-or da. Mai înțeles?

Băiatul tăcu. Dar la o vreme observând că tatăl său își uitase de el și că era aproape să rămână fără friptură i se adresă din nou.

— Tată dragă!

— Ce poștești?

— M'ăși ruga de o leacă de sare.

— De sare? La ce-ți trebuie sare?

— Î-mi trebuie la friptura, care î-mi vei da-o fiindcă n'am cerut — îi răspunse băiatul plin de cuminție.

## Naivitate de copil.

Mica Elenuța s'a dus cu tatăl ei, să asculte prelegerea unui distins misionar, care nu de mult se întorsese din ținuturile selbatice ale Africeii centrale.

La prelegere se facu apoi o colectă pe sama sermanilor convertiți din acele locuri depărtate.

Cum mergeau după prelegere iarăși către casă, mica Elenuța, care stase o vreme pe gânduri, se adresă d'odată către tatăl ei:

— Tată dragă, e drept ce-a spus domnul misionar, că în Africa oamenii îmblă goi, fără haine?

— Da, drăguța mea.

— Bine, dar atunci de ce ai pus la colectare în pungă -- *un nasture de pantalon*?

## PROFUNDITĂȚI ADÎNCI. \*)



— »Cu ocaziunea alegerii de notar cercual în comuna B.-Ujlacu, s'orta cădu pe d-l Iosif Opriș, în care cercul B.-Ujlacu, nu se înșeală, pentru-că și în Ciheiū, unde funcționă vre-o 3 ani, dete doveđi că d'ensul s'a născut din ț'erani români, . . .«

A patra parte din prima propoziție și 7 virgule (come)! Ai, ai! Și-apoi »dete doveđi că s'a născut din ț'erani români! Prin cartea de botez? Sau cum?

— »În ziua de 14 Mai, în loc cinstit, mai mulți avurăm întâlnire cu d-l Opriș, în Orade, unde-î dorirăm fericire la noul loc, între noi se afla și referentul sedriei orf. din Orade, Udvarhely Béla, care e în cea mai intimă legatură cu Opriș.«

Alte 7 virgule! Și-apoi »fericire la noul loc« . . . Nicî mai mult nicî mai puțin decât chiar »fericire«. Bre, bre, do'n'le virguloman, A. r. Și-apoi iarăși trecerea dela »noul loc« la domnul referent Udvarhelyi, prin mijlocirea unei virgule! Brrr!

— »În t'oiă petrecerea cinstită, mai de frunte a fost, când Udvarhelyi, mă întrebă, ce ȓic de Mangra, noul vicar.«

Alte 5 virgule și un punct. 20 de cuvinte, 5 virgule și un punct și alineatul e gata! Brava, do'n'le A. r.

— »Eū i-am ȓis, că numai acum putem ȓice, că suntem mulțămiiți, din buna voință înțeleaptă a P. S. S. D-lui Episcop, când vedem pe Mangra vicar ales și întărit, pentru vicariatul din Orade.«

5 virgule, un punct fac un nouă alineat. »buna voință înțeleaptă« de altmintenî i-mî place. Cum ar suna spre p. »înțelepciune binevoitoare«? De una mă mir: de ce-l pune pe d-l episcop între două virgule? Între două scaune nu-î bine să șeđi.

— »La acestea d-l referent înfuriat i-mî ȓice: cum așa? Căci t'otă româtimea din Orade i-l urgisește, și asta o ȓic, pentru-că dela amicîi mei bunî, români, cum e Dr. Duma etc., am auđit și că e desconsiderat de toți.«

\*) Veđi corespondența »Din cercul B.-Ujlac« scrisă (reū) de A. r. și publicată în numărul 89 din »Tribuna Populuî«.

Variatio delectat! 5 virgule, un punct și un semn de întrebare! D-l A. r. i-și cunoște meseria din fundament. Dar ore »înfuriat« nu va fi prea mult? La petreceri »cinstite« nu prea merg »înfuriați«. Sfirșitul e cam confuz! Scuză-mă, dar ȓeu nu-l înțeleg.

— »I-am r'espuns: D-le referent! Îndată ce i-mî spunî, că cine te-a informat despre Mangra, sunt în curat cu lucrul, — și pentru ca să nu vorbim mult, i-ți voi spune, domnule, că:«

6 virgule, un semn de exclamare! Ca să nu vorbim mult, i-ți voi spune, domnule A. r., că: »îndată ce am citit corespondența am fost în curat cu lucrul: — așa numai d-ta poți scrie românește, domnule părinte din A . . . r.

— »Aceștia aū fost contrari și P. S. S., aceștia formaū cu soții lor un vas, de pe care ađi s'a rupt cercul, și nu se vor afla faurî ca să »foroslească« acel cerc pentru-ca să țină d'ogele vasuluî putred.«

3 virgule și-un punct. Asemănarea perfectă. Nu cumva ești colaborator la »Enciclopedia română« d-le A. r.?

— »La această espresiune mî-a făcut observarea, unde ȓice: — —«

Și ȓeu, domnule, în adevăr nu scrii pentru »Enciclopedia română«? Pagubă?

## FĂRĂ VOIE.

— Uite numai ce obrăsnicie! Î-mî vine ađi cu posta o scrisore anonimă, în care cineva mă numește de prost, măgar și mai știū și eū de câte de t'ote.

— Nu poți deduce din scrisore cine p'ote fi? Trebuie să ț'i-o fi scris cineva, care te cunoște.

## Hm!

— Î-mî cunoști nevasta?

— Cum nu! De când era încă fată mică!

— Ei, dar acum s'o cunoști! Ce dulce știe săruta.

— Mie mî-o spuî?!

## Î-l cunoște.

— Nū, Pflanzenbeisser, ce om bogat este Herr von Teitelbaum. Eri cinat la el cu lingure și furcuți di argintele.

— Arată la mine!

## Încurajare.

El: — Parî a te fi recit binișor, domniș'oră Leniți. Ești cam răgușită.

Ea: — Da, sînt de tot răgușită, cred, că dacă ai voi să mă săruți acum, nicî n'ășî fi în stare să strig.



A M A R.



*Nevasta: Și de câte ori î-mi diceai că eu î-ți sunt viața.  
Bărbatul: O, dar îs deja de mult sătul de viață.*

## Indirect.



*Ea* (cătră tînêrul a cărui cunoștință o făcuse aceeași ȃi): Ei, și spune-mi acum sincer: cređi și d-ta că domnișóra Eugenia e fata cea mai frumósă din orașul nostru?

*El*: Erî o credeam încă!

### Nici lui.

— Frate, știi nevasta ta de loc nu-mi place.  
— Acelaș gust! Nici mie!

### Prorocie.

*Vrăjitoarea* (spunênd norocul din cărți): — Și cum i-ți spun, cărțile arată, că viitorul d-tale bărbat va fi înalt, blond, bogat și — —

*Dómna*: — Nu-ți arată ore și acea cum o să scap de bărbatul meu d'acum?

### Galant.

— Nu-î așa că în Roma sunt mulți ómenî învățați? — întrebá odată poetul Milton de un Roman.

— Nu atâția ca și când d-ta eraî acolo!

### Naiv.

Luî Ion Iftimie îi trimisesê ficiorul seú dela oraș o hărtie de 50 fl. Plin de bucurie plecá îndată a dóua ȃi la oraș să-și cumpere niște cizme.

Îmblá tîrgul întreg până dádu de niște cizme după placul seú. Le cumpêrá și voind să le plătiască îi dádu cizmarului bancnota cea de 50 fl.

Cizmarul neavênd să-î dee banî mai mari îi înapoiá din bancnota tot numai coróne, vr'o 85 de coróne.

Ioan Iftimie se uítá cu ochi uimiți la sumedenia cea de banî și se pusê numai decát să-î numere să vadă de nu l'a înșelat ore.

Începu dară să-î numere, dar vedênd că asta ține vreme multă, ajungênd la coróna a 45-a i-și ȃisê zimbînd plin de cumînțenie:

— Ei, dacă până aci au fost în rînduálă și d'aci o să fie! — și-î pusê în pungă.

### Scuză.

— Ce obrásnicie e asta! Cum vii să mă numești «măgar»? —

— Ce știam, că ai să o și cređi?

### DIN ȘCOLĂ.

*Învêțatorul*: George, voi sunteți 8 înși și căpetați împreună 32 de mere, 64 de prune și 24 de piersici. Ce va fi partea ficăruia?

*Elevul*: — Durere de fóle!

*Învêțatorul*: — Să-mi spuî un animal de casă.

*Elevul*: — Porumbul!

*Învêțatorul*: — Nu, unul care nu sbórá.

*Elevul*: — Un porumb mort!



## M a l i ț i ó s ă .



*Autorul* (piesei ce se reprezintă, cătră o damă, care șede înaintea lui): Te rog să-ți iați pălăria din cap căci nu vęd nimic.

*Dama* (după reprezentația piesei, care suferisē un fiasco desăvîrșit): Î-mi permiți acum să mă acoper din nou ?

## Le cunoște.

*Dómna*: — Și d-ta ai vrea dară să întri la mine de bucătăreasă ?

*Servitóra*: — Da.

*Dómna*: — Hărtiele le-am vędut deja. Acum însă mi-ar plăcea să-mi răspunđi la o singură întrebare: Câți drăguți ai avut până ai slujit în locul din urmă.

*Servitóra*: — Patru.

*Dómna*: — Atuncî nu te pot primi. D'ai sti fierbe bine nu te-ar fi părăsit drăguții și-ai fi rămas pe lângă cel dintîi.

## Care de care ...

— Nu, frate, e drept cea ce ție Ben Akiba: »Nimic nou sub sóre«. Acum de curënd cu prilejul unor săpături în Egipt săpătorii au dat de niște sîrme de oțel (drot) de unde învățații au dedus apoi că vechii egiptieni cunoșteau deja telegrafia!

— Numai? Asta încă nu-i nimic! Dar cu prilejul săpăturilor prin Asyria vechie săpătorii de loc n'au dat de sîrme de telegraf de unde apoi învățații au dedus că vechii asyrieni cunoșteau deja telegrafia — *fără sîrmă*.

## Din caietul desemnatorului nostru intern.

I.

*Redactorul nostru responsabil.*

## Joc de cuvinte.

Maî anii trecuți, pe când archiducele Albrecht, petrecea în părțile noastre, într'o sară sosind într'un mic orașel, Albrecht vedú cu uimire că întreg orașelul e în mod deosebit iluminat.

Firește că și dădú espresie uimirii sale.

— O, n'aú făcut decât ce-a ce aú fost datorii! — îi răspunsé unul dintre curtizanii seí.

— Da e așa, n'aú făcut decât ce-a ce aú fost datorii, — adausé atunci altul, care cunoștea maí d'aprópe împrejurările orașelului, — dar și sunt datorii tot ce aú făcut.

## CONȘTIINȚIÓSĂ.

D-șoara Eulalia era logodită cu domnul Filimon. Din pricina unor neînțelegeri ivite între socru și ginere, logodna se strică. Firește că prezentele se reînapoiază din ambele părți: cîasornic, lanț, ínele etc.

— Aí íarășí tot, ce í-aí dat? — íntreabă tatal de fata sa.

— Da, tatá, — íí răspunde fata. Apoi stánd câte-va clipe pe gândurí adauge íute: — Í-am dat íncá și *dóue sárutări!*

## Caz de nulitate.

— Nu's nicí trei luní de când te-aí cásătorit și deja și ești ne-mulțumit!

— Așí voi să ínsinu caz de nulitate pentru greșelí de formá.

— Ce fel de greșelí de formá?

— Numáí vatá!

## Amăgitor.

*Peșitorul* (cátrá tatál mireseí, care stá pe gândurí ce să đică): Đi numáí «da», stimate domn — o să primesc ín schimb ín zestre și bancnotá falsá de 10 fl. care aí primit-o sêptémánile trecute dela cineva.

## Cunoscător de ómení.

— Eí dar spune-mí, dom-nule doctor, cum aí putut cáștiga praxá așa mare?

— O, nimic nu í maí ușor! Trebuie numáí să te ștíí acomoda ómenilor. Celor bolnaví ín realitate le điceam că nu's bolnaví, celor bolnaví ín ínchipuire — cá's pe móрте.

## Rêsbunarea.

— De ce ești așa de voios, frate Pavele?

— O, m'am rêsbunat asupra proprietarului casei, pentru că mî-a urcat la prima maí chiria.

— Te-aí rêsbunat? Dóra nu l'aí — —

— N'aí frică! Are patru prunci, le-am cumpêrat acum la toți câte o trimbiță și dobá!

## DIN ISPRĂVILE LUÍ PĂCALĂ.

Păcalá dădú odatá de o casá ín care nu era ni-mení. Firește că íntrá íărășíalá și furá trei mantele. Era íarná și avea nádejde să le tragá folosul.

Chiar când era să ese, uíte că íntâlnește un domn care locuía ín aceeași casá.

— De unde aí acele mantele? — í-l íntreabă acesta numáí decât.

— Sunt ale niștor domní din casa asta! Mi le-aú dat să le duc la curățít — íí răspunde Păcalá liniștit.

— Așa? O atunci ía și-a mea căcí și a mea are lipsá de o leacă de curățire. Dar trebuie să mi-o aducí până pe la 3 cîasurí.

— Negreșít!

De-a maí adus-o? Ghiciți și d-vóstre!

## Un ban, un ban . . .



Redactorul celei mai vechi reviste literare în București: Un ban celui mai sărac ziarist de pe pământ!

## SOCOTĂ GREȘITĂ.

Arcadie Turac nu se putea lăuda cu averea sa spirituală moștenită dela buna sa maică natură. Era deja de 28 ani și încă tot holtei. Tatăl său — Sofronie Turac, om cu stare — ar fi voit bucuros să-l însore nădăduind că dora o nevasta cuminte l'ar putea îndrepta și pe el o ieacă. (Hm!)

Dar cum să-l însore? Era așa de prost încât nici o fată nu voia să se mărite după el.

Într'o zi Sofronie Turac și fișorul său Arcadie Turac fură invitați la o familie care nu de mult venise în orașul lor. Domnul Pantelimon Cojoc — așa se numia șeful familiei — era tată a două fete cărora numai chiar peșitorii le mai lipsiau ca să se mărite.

Sofronie Turac prinsese din nou la nădejde.

— Griji Arcadie al meu — îi dișe el fișorului său înainte de a pleca d'acasă — griji să nu vorbești prea multe, ca nu cumva să te observe domnișorele cât ești de . . . de prost. Să răspunzi numai pe scurt.

— Da, dragă tată! — îi promisese Arcadie și ambii plecară.

Domnul Cojoc și domnișorele Cojoc îi primire cu cea mai mare prevenire. La masă l'aseșară pe bietul Arcadie între ele și-i zimbiau și glumiau cu el, dar Arcadie al meu, ce-ți răspunde? «O da», «ba nu», și așa înainte.

În sfirșit una dintre surori plictisită de răspunsurile lui proste se pleacă spre urechia unei prietene, care

ședea lângă ea, și-i dișe încet, dar nu d'ajuns de încet ca să n'o înțeleagă și Arcadie:

— Dómne, ce băiat prost!

Arcadie atunci îi strigă peste masă tatălui său:

— Tată dragă, nu a folosit nimic să răspund numai cu «da» și «nu», căci o știu deja că's prost!

## Rēsboi casnic.

— D'ai amuși numai odată să nu-ți mai aud atata sbierăturile!

— Ei, dragul meu, asurdește și nu le vei auzi!

## Știri teribile.

Ziarul »Budapesti Hirlap« a publicat pe vremea călătoriei împăratului-rege la Berlin o scrisore a corespondentului său berlinez. În scrisorea asta se dișe într'un loc:

»Da! Împăratul Austriei și regele Ungariei vor călători împreună la Berlin. Nici unul fără celalalt.»

Lumea întreagă știe acum că în adevăr așa s'a și întâmplat. Rapororul nostru special ne descrie acum momentele mai însemnate ale acestei călătorii a regelui Ungariei în societatea împăratului Austriei.

¶ »Împăratul Austriei și regele Ungariei ședea în același vagon de salon, dar nu vorbeau nimic la olaltă. Cu toate aceste însă rog toți cititorii mei să nu creadă cumva că împăratul Austriei ar fi pôte supărat pe regele Ungariei sau că dora s'ar fi plictisit în societatea lui. Din contra, ambii trăiau în cea mai bună armonie, despre ce vă pot aduce mai multe pilde mișcătore. Așa spre pildă de câte ori se scula regele Ungariei se scula numai decât și împăratul Austriei, și întors; iar din partea sa regele Ungariei nici când nu se aședea pe fotoliu, până când împăratul Austriei sta. Împăratul Austriei i-și scapă odată batista și nici un adiutant nu era de față s'o ridice. Numai decât se plecă deci regele Ungariei și i-o ridică. Împăratul nici nu-i mulțumi, dar în schimb observând că sorele îi arde regelui Ungariei chiar în față, se dusese la fereastă și slobođi roletele. Că ore regele Ungariei a jucat pe drum cu împăratul Austriei cărți n'o pot spune, dar din cele înșirate mai sus se pôte vedea lămurit, că regele Ungariei i-l iubește pe împăratul Austriei ca pe sine însuși, și că din partea sa împăratul Austriei în Berlin nici p'o clipă nu l'a părăsit pe regele Ungariei. Sapieni sat. Eū inchei strigând — și rugându-vă să strigați și d. v. — : »Trăiască regele Ungariei și prietinelui său, împăratul Austriei!«.

\* Știri mărunte dar »surprinzătoare«. — Eri pe la cāsurile trei p. m. profesorul N. dela gimnazul din loc a fost surprins în piața mare înaintea unui dughean — de ploie. = Ađi iarnă, în diua de crăciun, bogătanul comerciant N. întorcându-se din Paris, i-și sur-

prinsă nevasta drăguță cu — prietenul său Ion. — Se vorbește că soția călătorului african G. l'a surprins pe acesta la rentórcerea sa din călătoria sa de 4 ani în ținuturile Africei centrale cu — un drăgălaș copil de 6 luni.

### Emil Cașolțeanu

Licențiat în drept, fost magistrat, avocat.

București  
Strada Isvor 46.

### Posta Redacției

**Avis.** *Aducem la cunoștința celor interesați că toate clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri foarte avantajoase. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația »Vulturului«.*

**Diderot.** (Bp.) Cu »V.« nu ne mai ocupăm, o dăm în știrea domnului. — Cea cu *Maecenas* e cam veche. *Maecenas, atavis edite regibus* de mult s'a tradus deja în forma amintită: *Me cenas at avis edit e regibus*. (Pe mine mă mănâncă de cină, dar pasărea mănâncă din regii.) Știi d-ta cum a tradus Ghiță (stud. de cl. I. gimn.) propoziția: *Cicero et Demosthenes sunt duo clari oratores.*? Ghiță era cam prostuș, nu știa nici acea cine au fost Cicero și Demosthenes. Caută deci în dicționar și află acolo: *Cicero*, un orator renumit, — *Demosthenes*, un orator renumit. Se pune acum și traduce: *un orator renumit și un orator renumit sunt doi oratori renumiți!* O bată-l norocul să-l bată. — Ghicitori din principiu nu mai publicăm Trimite-ne alte lucrări, schițe, glume etc. și cu plăcere le vom publica. De altminte ai făcut foarte bine că în scrisoarea din urmă ți-ai descoperit numele. Salutare.

**Melas.** Hm! Nu știm ce să credem. Cum, acum pe la începutul lui Iunie vii d-ta să ne cânti plăcerile iernii? Ai, ai! — De altminte din parte-ne î-ți dorim în schimb: *an nouă fericit!*

**Nuțu.** D-ta scrii consecvent pe ambele fețe ale hârtiei! Redacția te rógă că d'acu înainte să nu scrii — nici pe o față!

**Salomie.** Ne cânti:

Și drăgălașe versuri  
Pi 'n minte î-mi trecure...

De ce nu le-ai oprit și însemnat? Cele trimise de d-ta de loc nu's drăgălașe.

**V. (O.)** D'acord! Talentul trebuie sprijinit și cultivat, numai cât mai înainte trebuie să-l ai!

**Atragem** din nou atenția abonenților și cititorilor noștri la anunțul loteriei de clasă din numărul de față. Peste câte-va zile se va începe a doua tragere a

acestei loterii pline de șanse. Ceî cari au luat parte deja la întâia tragere să se grăbiască cu înnoirea losurilor, ca astfel să pótă lua parte și la a doua tragere, la care se vor trage câștiguri și mai mari ca până acum. Losuri se pot căpeta la firma budapestană, și la *Kiss David (Nagyvárad.)* Așadară înainte până încă nu-î târziu.

**Cleo.** Aforizmele trebuie să fie mai clare și mișcătoare. »Omul e născut pentru suferinți; întâiul său semn de viață e — un strigăt«. Eî bine, dar ce poștești la adecă? Să țină numai decât o vorbire comemorativă sau să-ți cânte o romanță de Schubert?

**Bel.** Am primit »poezia în proză«. Proza am aflat-o, poezia însă nu. Te rugăm să ne scuzi că n'am fost în stare să o aflăm.

**Bibliografie.** Din »*Noua Revistă Română*« a apărut și n-rul 9 cu următorul cuprins: Vechile partide și noile grupări politice. II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky: Universitățile poporane. — I. Aureliu Candrea: Elemente române în limbile slavice. — Okonski: El și Ea (nuvelă). — Zamfir C. Arbore: Români, întemeietori ai civilizațiunii în Rusia. — Colonel P. V. Năsturel: Contribuțiunii la Istoria Bucureștilor. — C. Crupenski: »Amintirile« Regelui României. *Mișcarea literară*: I. A. Candrea-Hecht: Cours complet de grammaire roumaine. — C. Xenii: Opiniunea publică. — Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvele). — Simeon Fl. Marian: Poezii populare despre Avram Iancu. — *Suplimente*: O privire asupra literaturii ruse din secolul al XIX-lea. — Aprecierile presei streine asupra pescăriilor. — Viitorul Ungariei pe temeiul unei noue plasări naționale. — Pictorul Munkácsy. — Procesele »Tribunii«. — O nouă criză. — Profil bizantin (poezie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuate, de I. D. Manolache. — Lume și poet de I. Scurtu. — Lori (poezie) de Eug. Stefanescu. — Cuvinte din popor, de C. I. V. Severin. — Tristia (poezie) de Dumitru Țimiraș. — Lianeî (poezie) de A. Zamfirescu.

— Domnul *Lazăr D. Georghiu*, absolvent al școlii superioare de comerț a scos de curând la București o valoroasă carte: *Electricitatea și magnetismul cu noțiuni de chimie aplicate la Telegrafie și Telefonie*. E o carte voluminoasă de peste 300 pag. cu 172 figurî și 15 planuri în text. Scrisă într'un limbaj ușor de înțeles și urmând un plan natural, cartea aceasta va fi de mare folos tuturor acelor cari ar voi să-și câștige cunoștințe clare în această știință a viitorului.

Domnul Gheorghiu e oficiant suprem la posta centrală din București, om versat în științele fizice și cu merite în cea ce privește serviciul telegrafic și telefonic din România. Cartea amintită nu are valoare numai ca manual didactic, ci și ca manual întocmit după un nou plan ușor și concis. Noi din parte-ne î-l felicităm pe d-l Georghiu pentru bine reușita lui lucrare. Se pótă cumpăra în toate librăriile.

— În editura: *Langenscheidtsche Verlagsbuchhandlung* în Berlin au apărut două dicționare foarte folositoare pentru toți aceia cari au de gând să cerceteze Parisul, sau Londra mai ales că la noi români nu ezistă astfel de cărți. Dicționarele aceste pörtă titlul: *Notwörterbücher für Reise, Lektüre Konversation* și sunt întocmite pentru limba franceză și engleză. Pentru fiecare limbă sunt întocmite trei volume practice, cuprinzând dicționarul complet, cu însemnarea pronunțării și apoi o frazeologie bogată și cu îngrijire aleasă. Se pot căpeta în toate librăriile mai mari sau d'a dreptul la editor.

**Alexa** (Câmpina). Știi tu, frate dragă, cum luasem Bucureștii din dungă 'n dungă până ce am putut găsi câțiva ómenî cinstiți întră atâția pezevenchi și pisicheri (ipsissima verbal). Dar fratele Soiu ce mai face? E vesel băiat. Așa cred, că el e cea mai periculoasă filoxeră pentru nectarul din Drăgășani. Ai primit cartă mea postală? Scrie-mi, te rog, răspunsul meu nici când nu va întârzia. Nu te pot uita, m'a ajuns deja dorul de tine. Servus amice! Salutare frățească!

**Victor și Nați** (București). Ah, ce bun a fost »Nuțu-nuțu«!... Barem ați avut ocaziune de a cunoste și apetitul bihorenesc. Ce mai faceți?... Ce bucuros ași striga dilnic în localitatea voastră: Chelner! Un țap, doi țapi, șapte țapi!... dar vedeți, stați prea departe de voi. Las' însă! pe viitor mă voi vedea prea bucuros la voi pe un »nuțu-nuțu« și pe câțiva »țapi«! Să nu uitați de promisiune (cu venirea la Orade.) Ve salut cu dragoste pe toți trei. Salutare bunicei!

**Traian C.** (București). Regret, dragă amice, că a trebuit să mă întorc fără ca să dau față cu tine, dar știi, a venit ca din senin. Cartă ta postală am primit-o. Cordiale salutări ție și prietenilor. Mai gândiți și la mine sugând »halbele« pe la »Gambrinus«. Servus humillimus!

**D-nul Căciulescu** (București). Te-am căutat de două ori să-mi ia »rēmas bun«, dar nu te-am aflat. Salutări cordiale!

**Manole.** (București). Milles pardons, frate Petrache pentru »tradarea« comisă. N'am știut, că în București și din un chef inocent trebuie să faci un secret colosal.

Dar să te mângăie, că respata anacronistică am căpătat-o, când cu câni d-nului Irimie Eremie Popa. Vai, când î-mi aduc aminte de teribilele vociferări: hîrrr!... par'că mă cuprind fiori reci. Ferească Dumnezeu sfântul pe toți creștinii dreptcredincioși de așa pățanii. — Servus drăguță!

**Cornel** (București). Ți-am scris, te rog răspunde-mi. Te îmbrățișez cu dragoste. Salutare d-nului Alexandrescu.

**D-șorei E.** Înadever, pe cât de șod pe atât de trist. El e oficer, dar e sērac, iar d-ta n'ai cauțiune. Fără cauțiune nu te pōte lua de nevastă, iar deacă pășeste din armată intrând în statul civil ca să te pōtă lua de nevastă și fără cauțiune, atunci d-ta nu vrei să te măriți după el, fiindcă — n'are *uniformă*. Mai consult ar fi dară *să-î ia uniformă*, iar pe el să-l lași să servească și mai departe în armată — fără uniformă. Salutare!

**»Precupețul«.** Întocmai așa pare de șod și nenatural, ca și cum ai vedea un boi ședend la o masă, cu servetă sub barbă și mănăcând friptură de fasan, sau pe un ministru pascend iarba verde în țarină. — Salutare!

**Emil C.** (B.) Borș rusesc la Gorciakoff în Cismigiu, minunat!... Îndată ce treci granița la Predeal spre noi din *zarzavaturî* se fac verdețuri, din *ghiveci* tutti-frutti, din *pătlăgele* paradeici, din *grāsime* unsore, din *ciorbă* zamă, din *țap* păhar, din *mahala* suburbiu, din *vizitiu* cociș, din *birjă* trāsura, din *ardeiū* piparcă... din *coconiță* — *dōmnă* și... din *domnișōră* — *cocōnă*. — Salutare!

## Banca A. GAEDICKE, BUDAPESTA (IV., Kossuth Lajos-utca 17.)

Consemnarea tuturor celor 50000 câștiguri

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil cas

**1,000.000 coróne.**

În bani gata		Coróne
1	Premiū cu	600000
1	câștig à	400000
1	»	200000
2	»	100000
1	»	90000
1	»	80000
1	»	70000
2	»	60000
1	»	40000
5	»	30000
1	»	25000
7	»	20000
3	»	15000
31	»	10000
67	»	5000
3	»	3000
432	»	2000
763	»	1000
1238	»	500
90	»	300
31700	»	200
3900	»	170
4900	»	130
50	»	100
3900	»	80
2900	»	40
<b>50.000</b>		<b>13,160.000</b>

### S E A J U T Ă M N O R O C U L U I !

Deja mulți s'au fericit

prin cumperarea unui los dela noi!

Loteria cea mai bogată în sance este *loteria de classă* privilegiată reg. ung., care va începe în curēnd iarăși. Din

**100.000 losuri vor fi trase 50.000**

câștiguri, așadară jumătate sunt câștiguri, din tóte losurile, precum se vede și din lista de câștiguri alăturată, nici o loterie din altă țeară nu are în raport cu aceasta așa câștiguri considerabile.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai norocos este

**Un milion coróne.**

Cu totul vin treispredece milioane 160.000 coróne la tragere. Tótă întreprinderea stă sub supravegherea statului.

Contribuția pentru losurile originale pentru clasa a doua conform planului este:

pentru o optime	( $\frac{1}{8}$ )	fl. 1.25	sau C. 2.50
» un pătrar	( $\frac{1}{4}$ )	» 2.50	» » 5.—
» o jumătate	( $\frac{1}{2}$ )	» 5.—	» » 10.—
» un întreg	( $\frac{1}{1}$ )	» 10.—	» » 20.—

și se trimit cu rambursă sau trimițendu-se prețul lor anticipativ. Planuri oficióse gratuit. Comande pentru losuri originale rugăm a trimite direct până în

**10 iunie a. c.**

La banca **A. GAEDICKE, BUDAPESTA** (IV., Kossuth Lajos-u. 17)

Cele mai multe și cele mai mari câștiguri am solvit noi prea stimaților nostri clienți și anume în timp scurt preste 6 milioane coróne.

# MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. mai 1900.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.						Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.							
		Accel.		Person.		Mixt.			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	3 —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Huedin	»	12 20	1 44	8 37	7 54	5 41	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 32	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	5 —
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalu	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 32	11 04	2 23	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspöki	»	— —	— —	11 42	11 15	2 38	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 16
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Valența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalu	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd	»	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	2 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 53	6 31	2 16
Nagy-Káta	»	6 09	8 28	4 45	5 —	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	2 49
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește		5 55	3 50	6 38	8 33	3 50

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.				Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.			
		Mixt.	Person.			Person.	Mixt.
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40	Vașcou	pleacă	4 00	2 55
Felix	»	— —	3 13	Lunca-Baița	»	†4 12	†3 08
Cordău	»	6 26	3 27	Sudrici	»	4 30	3 37
Drăgești	»	7 55	4 45	Beiuș	»	5 07	4 16
Ceica	»	8 12	†5 00	Șoncoiuș	»	†5 28	†4 38
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47	B.-Ujlak	»	5 40	†4 51
Hollod	»	9 15	5 58	Borz	»	†5 49	†5 01
Ginta	»	9 29	6 11	Șoim	»	6 05	5 22
Șoim	»	9 55	6 36	Ginta	»	6 26	†5 42
Borz	»	†10 10	†6 50	Hollod	»	7 01	6 —
B.-Ujlak	»	10 22	7 01	Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28
Șoncoiuș	»	†10 35	†7 13	Ceica	»	†7 27	†7 08
Beiuș	»	11 21	7 47	Drăgești	»	7 56	7 33
Sudrici	»	11 44	8 09	Cordău	»	8 57	†8 36
Lunca-Baița	»	12 13	†8 21	Felix	»	9 10	†8 49
Vașcou sosește		12 29	8 49	Oradea-Mare sosește		9 41	9 21

Oradea-Mare—Arad.					Arad—Oradea-Mare.				
		Person.					Person.		
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37
Osi	»	10 30	4 41	7 16	Curtici	»	5 39	11 49	10 07
Less	»	10 48	5 01	7 52	Ciaba	»	6 40	12 54	11 50
Czöfa	»	11 03	5 19	8 29	Giula	»	7 27	3 05	5 36
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	Sarkad	»	7 47	3 27	5 58
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	Salonta	»	8 28	4 10	6 47
Giula	»	12 21	7 44	10 01	Cefa	»	8 42	4 34	7 18
Ciaba	»	2 23	7 18	4 32	Less	»	9 04	5 —	7 51
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	Ósi	»	9 21	5 19	8 06
Arad sosește		3 55	8 48	6 05	Oradea-Mare sosește		9 32	5 30	8 3

Numerii groși înscamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înse am nă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.